

SALO-ISSAKAN RAJAVARTIOASEMA

Salo-Issakan rajavartioasema 1980-1997

Rajavartioasema perustettiin 16.6.1980, jolloin Salo-Issakkaan yhdistettiin lakkautetut Kuurmanpohjan- ja Vallinkoskosken rajavartioasemat. Uuden rajavartioaseman oli suunnitellut arkkitehtitoimisto Sipari Helsingistä ja rakennuksen urakoi rakennusliike Pulliainen Imatralta.

Henkilöstöä oli alussa 20 henkilöä ja rajavartioaseman loppupuolella n. 25 henkilöä. Rajaa oli valvottavana 11,6 km Suokumaajärveltä Vuoksen länsirannalle ja vuodesta 1990 14,2 km.

Alku oli rajavartiointiin kannalta työntäyteistä aikaa, koska mitään selvää mallia suoritustavasta ei ollut käytettävissä, joten kaikki aloitettiin "nollatilanteesta". Alkuvaikeuksista selvitettiin kuitenkin suhteellisen hyvin, mitä edesauttoi henkilöstön olosuhteiden- ja paikkakunnan tuntemus. Eniten tehtäviä aiheutti rajan lähellä kulkenut ns. Räikkölän lenkki, jolla mm. turistit aiheuttivat rajarikkomuksia. Eräässä tapauksessa syksyisenä yönä ylitti Suomesta siviili Räikkölän peltojen kohdalta rajan ja kävi Venäjän vartiotorissa. Mukaan hän otti tornista kiikarin suojahupun ja toisen "todisteena" käynnistään. Mies jäi kuitenkin kiinni aamutuimaan Salo-Issakan rajapartion toimesta rajan läheisyydessä.

Rajavartioasemalla oli käytössä alussa asemarakennus, kolme asuntoa käsittävä rivitalo, jäteveden puhdistamo ja autokatos. Myöhemmin rakennettiin yhdeksän asuntoa käsittävä rivitalo. Lämmitykseen käytettiin puuta ja 17.1.1983 ruvettiin käyttämään maakaasua, varalla puulämmitys.

Vartiopäällikköinä ovat toimineet Hannu Auronen, Kyösti Koivusalo, Tuomo Marttinen, Jukka Mursinoff ja Pertti Värri.

Rajavartiolaitoksen organisaatiouudistukseen liittyen rajavartioasema lakkautettiin 30.4.1997 ja luovutettiin Senaattikiinteistölle. Myöhemmin rakennukset ovat olleet yksityiskäytössä, kuten Imatran Palvelukeskus Oy:n vanhusten ympärivuorokautiseen tehostettuun palveluasumiseen sekä Imatran Kesähotelli Oy:n majoitustoimintaan.